

שחת, וזה שאמר בזוהר הנ"ל לא תראה לביתה משלג (רינה של עיתנותם) Mai טעמא כי כל ביתה לבוש שנים אל תקרי שנים אלא שנים מזויה ונור חנוכה, רהילכתא נר חנוכה בשמאלי בכדי שתהא מזויה בימין ונור חנוכה משמאלי בכדי דההוא מלאך אחד מני אלף העומר בשמאלי למד עליו זכות ויצילו השם יתברך פרעהו מרתק שחת בעולם הבא, וכן הוא הענן בצדית ותפלין, תנאה תפליין בשמאלי, גם בנו מלחה ופריעעה אי אפשר לפרט כי אם בסיווע השמאלי, והוא ההוא מלאך אחד מני אלף מלמד עליו זכות ואומר הקדוש ברוך הוא פרעהו מרתק שחת, וכן הוא גנטה הברכה אחר המילקה, צוה להציל יידידות שארכנו משחת למגן בריתו אשר שם בברונו, כי קדם הפרעה המילקה הוא בעור ולא בבשר, מה שאין בנו בשפורען נעשה הברית בבשר ממש שמנלה העטורה.

ואות יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה (בראשית מו. כה), יש להתרבונן למה שלח לפניו (ודרשות רז"ל ידווע בראשית ובזה זה), וגם לדבריהם ולקשה למה שלח את יהודה ריקא, גם גשנה היה ליה למיר לנשון, (הנ"מ יקסות יג:) שבמוקום למד' בתחילה מטיל הפתוח לפעים ה' בסופה, עם כל זה טעמא בעי ולא דבר ריק היה).

ונראתה, דהגה ידווע (לקוטי תורה פרישת מצא) הגלות הראשונות גלות מצרים היה ברבר שראשי לכל הארבע גליות מן הארבע מלכיות אשר הקביזו עולם על ישראל כל אחד מן הארבע מלכיות היה מנגד לאות אחד מן השם בכוכב השם הויה ברוך הוא אשר ישראלי ובאים בו על ידי מעשיהם במה דעת אמר (רביס ד. ז) 'ואתם הרבקים בהויה אלקיים וגו', הגלות מצרים מנגד לבחינה עליונה היה קצוץ של יוד שהוא שרש ארבע אמותיו הויה בגודל, וזה סוד (שםoth א. יב) ייקוץ מפני בני ישראל, והבן, אם בנו בגולות מצרים היו כלולים כל הארבע גליות, וזה סוד (שם

ען שם), ומראוי להתבונן מהו אילמייתו משארו המצוות, ונראה לפרש על פי מה שאמרו בוגריא (שבה כב) דאייפלנו בדור חנוכה אי בימין אי בשמאלי, ופסק הש"ס הלכתא בשמאלי כדי שתהא מזויה בימין ונור חנוכה בשמאלי (רצונו לומר והוא מסקב במציאות), וקשה על זה הטעם, דהגה בשאלות הרב אחאי אמר שם רגס המאן דאמר דסבירא ליה בימין טעמא רבא אית ליה, רימין הויל ואיתעכיד ביה מצוחה תרא וכו', ומאן דסבירא ליה בשמאלי אמר הטעם כדי שתהא וכו' ונור חנוכה בשמאלי כמו בתلمוד רידן, ואם בנו לפיה זה מהו ההכרעה שהכריע התלמיד הלכה בשמאלי כדי שתהא מזויה וכו', הוא נס מאן דאמר מיטין טעמא רבא אית ליה ובכפיה מקומות משמשין 1234567 בתלמיד ביה הטעם.

ונראה לי על פי מה שאמרו בזוהר פרשת וישלח (הף קע"ד עמוד ב') פטה ואמר (איוב לג. י) אם יש עליו מלאך מלץ אחד מני אלף וכו' פרעהו מרתק שחת וכו', פא חוי בהאי קרא תשכח ברירא דמילה, בתיב אם יש עליו מלאך אי לא בתיב יתרו יאות הוא, אבל מלאך מלץ אחד מני אלף בתיב, ומאן איה דא הוא מלאך דטמנא עפיה דבר נש בסטר שמאלא דכתיב (מלחים זא, ז) יפל מצדק אלף' ודא הוא סטרא דשמאלא דכתיב בתריה 'ירכבה מימינך', אבל אחד מני אלף דא הוא יציר הרע דאייהו אחד מאינו אלף דהוו לסטר שמאלא בגין דאייהו סליק לעלא וגטיל רשא, ועל דא אי בר נש אויל באורה קשט וכו' פרין אייהו סליק ואיתעכיד סגנורא ואמר קפי קורשא בריך הוא וכו' עלייה דבר נש פרין קורשא בריך הוא אמר פרעהו מרתק שחת, עד כאן לשונו.

ممילא לפיה זה רוחא לנו שמעתתא דפסקו בש"ס להלכה נר חנוכה בשמאלי כדי שתהא מזויה בימין ונור חנוכה בשמאלי, דכיוון שעבדינו מצוח נס בשמאלי או ההוא מלאך אחד מני אלף העומר בשמאלי סליק ואיתעכיד סגנורא ומילמד עליו זכות ואומר קורשא בריך הוא פרעהו מרתק

בוחכמאות חיצונית שפחחות נדירות צידוניות חתיות מואכיות בוגרעד, עד אשר בעונותינו הרים נלברו בראשם כמה אלפים נפשות ונרכזו והוא לחרפות עולם, הוא סוד הבהיר האחזר בעקבות משיחא אשר כמעט כמו היה לא נתהה וכמו היה לא תוסיפ, ובמהרה יאר השם יתבוך אלינו ברחמים או רשות יקרת כבודו כמה דעת אמר ישעה ס. ט) יוהיה לך יי' לאור עולם, הגה בבחינה זו הפלכחות חייבות הוא בעית בדרכמת מלכות ייון, מוה תרע אשר הפלכות הזאת בה ביה השלשל מלכות הראשונות בכלל מדי ייון, בתקלה הי מגדים בבחינת בכלל שביהם, ואחר כך בבחינת מדי, ובעית בבחינת ייון נגדור אל השכל של תורה בחכמאות חיצונית לחושכם לבטל תורה חס ושלום).

והנה הארבע מלכות הם הקמים בכח הקלות על ישראל רוצים לבטל האחדות חס ושלום, והם הנוראים שאין יהודו ואחרותיו יתברך שמו בהתגלות לכל בא עולם, וישראל גוי אחד הם הדובקים באחדות כמה דעת אמר דברים ג. ד) ואתם הדובקים בהויה וכו', על בן הפלכחות הם ארבעה מהם מן בבחינת עלמא דפראד פריד לאربع קצאות, (זהו שאמר הכתוב מהלים טה, ה) ויראו ישב קצאות מאותותיך), וישראל הם נקודה האמצעית, וכבר ידעת בבחינת אמצע אחד לכל הקצאות וכייתבטלו כל הפלכויות יושב הכל לנקודת האחדות ברכתי (اضניה ג. ט) א' או אהפק אל עמים שפה ברורה יחד לקרא בכל שם בויה/, וכתיב יבריה יי. ט) וזה הויה אחר ושמו אחר, ואו חשוב ההוא יהיה הויה אחר ושמו אחר, ואו חשוב המלוכה לבית ישראל גוי אחד בארץ הדובקים באחדות הויה ברוך הוא וברוך שמו, הנה פכנ הדברים האלה הימה דברי הרב הגרן בעל גור אריה וקרונו לחיה העולם הבא עם הרחבת הענן בבארור דברינו אלה באשר הם לעיניה, ונראה לי שעיל בן מלכות ישראל מן יהודת, שיש בשמו

ב' כי ויהי בימים הרבהם מבואר במנילה עמקותי רבי'ם ראשית התבוח רומי בכל יון מדי, והנה בנפל המשוש יפלו הענפים ממילא, על בן הוושם יסוד מוסר בתורתנו הקדושה וברון יציאת מצרים שבוח נושא מכל הגלויות, והנה כתוב הרב הגרול בעל גור אריה (בספר נר מציה) עניין הארבע מלכות, דהנה באדם יש בה גוףני וכח נשפי וכח שכלי וכח עליון הכלול כלם, (ויצו בא מלטה רנא להטועם מעין החמים (שער ז) כח הנופני הוא נפש הרוממת שבאדם, נשפי הוא נפש האזמותתו שבו, שכליות גוף החיגוניות שבו, כח הכלול נפש המרבהתו שבו, נראה לא), והנה מלכות בכלל היה מנדר לפח הנפשי, והנה הם היו המבטים הראשונים את עבדות בית המקדש הינו הקרבנות, וקרבנותם הם תקנות הנפש כמה דעת אמר (ויקרא ב. א) 'ונפש כי מקריב', מדי היה מנדר לך גוףני (שהיו חפצים לאבד היפות גורו (אסתר ג, י) להשמד להרג ולאבד וכו'), ייון היה מנדר לפח השכל שhai תורתנו (שהיא עיקר הרחבה המשרת השכל, הם רצוי בחכמתם חיצונית הפילוסופית לבטלים מתחמת התורה), וממלכות הקביעה היא (המדקה ורמס הכלול, והוא המנגנת לפש השכל העליונית אשר היא כוללת כל הכוחות והיא מחברת אותם, על בן מלכות הרביעה מנגדת לגוף ולנפש ולשלל, הרעוי לנו לקבל מלבי האדמה, (ותמצא שבתחלה ממשלהם עליון, בעונותינו הרים, בטלו הקרבנות בבחינת נפש בני' בעניין בכלל, ואחר כך כמו על הניפות להשמד וכו' גורו מאן דלא קטיל יתקטיל כמו שאמרו בגמרא (גיטין נה) כמה וכמה גורות ישמידות אשר שפכו במים דם קדושי עליון באכזריות חמלה, ירא ה' וישפט, ארץ אל חכמי דם ואל יהיה מקום לעקתם עד ושקייף וירא ה' מן השמים וינקים נקמתם ונקמת תורה ונקמת דם עבריו. הנה זאת היא בعين עשית מלכות מדי אשר גור להשמד וכו', ואחר כך בימינו זה כמו עליון בגין כח השכל של תורה ונגדים אותו

لتפללה וחורה שלים הו"ה אחד ושמו אחר, וזה יתפרש עוד אם ירצה המשם להלן בפסוק 'כח מעשיו הגיד לעמו ובו').

* הגה

ובזה תבין מנגנון אבותינו חורה הוא אשר המנגנון בימי חנוכה (אשר הוא חורן לגאלה העתיקה במתהרה בימינו וכן כמו שכתבתי לך כמה פעמים) משקין הנערלים בחתיכת עץ מרובה ועליו בארכע קצוטוי מקוקין אותן גשנ"ה בפראודאות אחד לכל רוח, והען זהה מחרגלל על נקודה כתוב מרכז האמצוע, להורות שהמלךיות הילו המרמזין בתבב גשנ"ה כנ"ל המגדרים בפירות בקצוטות, הנה כלם סובבים על המרכז נקודה האמצוע ישאל המאדרים הקצוטות, על כן הקצוטות סובבים על המרכז וכולם יתבשלו על המרכז ואנו יפה אל עמים שפה ברורה יחד לקרוא כלם בשם הו"ה, ואנו תחבטל לגמרי זמה נח"ש בגימטריא גשנ"ה, או הו"ה מל"ך הו"ה מל"ך הו"ה מל"ך (בגימטריא כנ"ל), וזה יהיה בכיאת פש"ח (בגימטריא כנ"ל) צדקו במתהרה בימינו אמן. ותנה המנגנון האה קיה מקדם נהוגabisrael דוקא בחתיכת ע"ז, על שם הנאמר בנבואה ליהזקאל (הוא הפטעה לפשרה ויזש אליו יהודה) (ישעiah י, ט) זאתה בן אדים קח לך ע"ז אחד וכוחב עליו ליהודה וכוכו ולקח ע"ז אחד וכוחב עליו לירושלים וכוכו וקרב אומם אחד אל אחד לך לע"ז אחד וכוכו, וכל הענן שם עד יעבדך דו"ד מלך עליהם עין שם, בין והתוון בפניהם מה שכתבתי בפסוק יאת יהודה שלח אל יוסף פרין משיחין, סמיכות גאלה לתפללה, הנה נעשה הוראה זו דוקא בע"ז (ויקרא י, ט) כי האדם עז השדה, וכבר ידוע לך (פרט"ה שכיא פ"י) שם הו"ה בגימטריא ע"ז בכפוף אותן ביחסם בידועי, הבן פרברים.

וזהם היו הלא וחסר עד החדר העשרי בעשרי באחד לחדר נראו ראש החרים' (בראשית ת, ח), הנה קומה לנו (בראשית ובה לג, י) לפי החשבון עשרי זה החדר אב עשרי לмерחxon שבו החריל הגשם, ויש להתוון למה נכתב בלשון כוה ונזהה לה לכתב בחשבון החדרים הנמנים מגן או לפי סדר השים דמותשרי מגן וכמו שהתרחיל בפועל זהה לקרא למרחxon שני, אך הוא

אותיות **השם** הו"ה אחד, ועוד נוסף בשמו אותן ד' להורות כי מלכות ישראל מאחדת בפרסום לכל בני עולם אחורות השם רביח, ומקרבת ומאתהרת הபָּרוֹד סוד עלמא דפָּרוֹד שגומו המליך יושבי קצוות הלא הפה ארבע קצוות במו שבתบทי לעיל. והנה ידוע (פס"ז בלא) דלעתיד לבוא במקורה בימינו תריה התחלה הגאלה על ידי מישיח בן יוסף, (עובדיה א, יח) 'ויהי בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש', ולאחר כן תריה נמר הגאלה בשלמות על ידי מישיח בן דוד הבא מיהודה ותפוצן בירדו המלוכה, וטעמא רבא את ביה סוד סמיכות גאותה לתפללה, וhabon, כי הוא היה הנגמר, ועל ידי זה ישיבו לאחרות כל הנפרדים ויהה הו"ה אחד וישראל עם קרובו גוי אחד.

ובזה חשביל ותבין, בהתחלה הגלות הירושית באשר בא יעקב מצרים וראה שהוא גלות שרשית לכל הארבע גליות, הנה את יהודה שלח לפניו אל יוסף (כנ"ל ב' מישיחין), להורות לפניו (הינו שיורו הדרך לפניו הינו לכל ישראל הכלולים בו ונקראים על שמו ישראל), גשנה, הפה בתות ארבע מלכיות אשר הם בסתר אחים מגדירים לאربعותות אשר הם בקשרם וישראל בסוד נסחותיהם, והוא גשנ"ה) ראש הרכבות גופני שכלי נפש הצל, הפל הינו מלכות הרכבות הפללה כלם והוא גדרית לנפש הצללה, ועל פנו מתחננת לנוף ולנפש ולשלכל וכי אמר לעיל, ובטול כלם היה בשלמות על ידי משה"ח בגימטריא גשנ"ה, וחתבטל זמה נח"ש בגימטריא כנ"ל אשר ממנו כה המלכיות, ואנו יהוד במתהרה בימינו הו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהה הו"ה אחד ושמו אחד, על פנו הו"ה מל"ך הו"ה מל"ך הו"ה מל"ך גם בנו בגימטריא משה"ח כנ"ל, הפה לכל אלה עשה יעקב אבינו הכהן הרבה תכף בהתחלה ביאתו למצריים גלות שרכי, הנה את יהודה שלח לפניו אל יוסף, סוד פרין מישיחון סוד סמיכת גאותה